

Bitva na Tursku - Janota, Oldřich

- C E
1.Vstávej sladká láska,tak vstávej už je čas
C Dmi
už dávno nemám náskok, jen v dálce cizí hlas
F C Dmi
volá, že čas je se brát do zítřejší bitvy.
- 2.Z té války s kmenem Čechů, já před léty tě bral
to já spálil jsem tvou střechu a rozdrásal tvůj žal
teď tvoji bratři budou zas chtít zpátky krev mojí.
- 3.Tak láska proč teď mlčíš už neznáš moji řeč
a hladíš kůži vlčí a otevíráš klec
žlutý pták nad černý les vzlétá a zpívá.
- 4.Tak jak rytíř sedlá koně, slyší svoji matku,
když podává mu zbraně, nůž v čistém bílém šátku,
jak šeptání, slzy a smích pod slinou míchá.
- 5.My prohráli tu válku, neboť slabá jsou má kouzla,
šíp nepřekoná dálku, když nenese ho touha,
když z plamenů zbývá jen dým, nad ohništěm stojí.
- 6.Ale až přiblíží se řady a padnou na zem šípy
dbej prvního ať srazíš ranou mojí dýky
a pak možná vrátíš se zpět z bitvy na Tursku.
- 7.A tělo necháš vlkům, jen odřezáš mu uši
tou ranou na bílém krku zachráníš svou duši,
tak možná vrátíš se zpět z té zítřejší bitvy.
- 8.A už slétají se vrány a napíná se luk
a do hluboké brázdy smrt zabodává pluh
a nahá těla pokrývá sníh, jen rytíř se vrací.
- 9.A v kalném jitřním světle, ho doma vítá smutek
a na zkrvaveném plátně je nsvázaný útek
a pod plátnem zvedá se stín mrtvého těla.
- 10.A jak rytíř hledá závoj, tak rozpoznává děj
ten chaos snů a náhod má náhle pravý směr
sebe jsem zachránit chtěl a zabíjel tebe.
- 10.Znával jsem tě láska, jak stékala jsi nocí
sladká v kříži vlasů a pevná v útlých bocích
a teď vím, že ve stínu paží nůž navždy se skrýval.
- 12.I já byl tvoje láska a teď jsem jen tvůj žal,
když na půlnoční straně tvých bolestí jsem stál
když každý z nás ujížděl sám pod lesklou zbrojí.
- 13.Tak láska kde je obzor, co nás jednou spojí,
kde začíná už nebe, kde ještě stromy stojí,
miláčku cítíš ten sníh na Duryňském poli.
14. -> 1